

درمان اتیسم بر اساس برنامه CP

مترجمین:

میثم شفیع

زهرا کشاورزی

« سرشناسه: مک دونالد، جیمز دیوید، ۱۹۴۰-م
- MacDonald, James D., (James David) 1940

« عنوان و نام مترجمین: درمان اتیسم براساس برنامه CP / [جیمز دیوید مک دونالد]، مترجمین: زهرا کشاورزی، میثم شفیی

« مشخصات نشر: اصفهان، نشر تولید علم، ۱۳۹۷.

« مشخصات ظاهری: ۳۰ ص. رحلی

« شابک: ۵-۵۸-۸۲۰۲-۶۰۰-۹۷۸

« وضعیت فهرست نویسی: فیبا

« یادداشت: کتاب حاضر ترجمه‌ی بخشی از کتاب "Communicating partners: 30 years of building responsive relationships with late-talking children including autism, Asperger's syndrome (ASD), Down syndrome, and typical development : development guides for professionals and parents , 2004" است.

« موضوع: درخودماندگی کودکان -- درمان

« موضوع: Autism in children -- Treatment

« موضوع: گفتار -- نارسایی‌های کودکان

« موضوع: Speech disorders in children

« موضوع: زبان‌پریشی کودکان -- درمان

« موضوع: Language disorders in children -- Treatment

« شناسه افزوده: کشاورزی، زهرا، ۱۳۵۹، مترجم

« شناسه افزوده: شفیی، میثم، ۱۳۶۴، مترجم

« رده‌بندی کنگره: ۱۳۹۷ م۷۴ ک۸۶ / RJ۵۰۶

« رده‌بندی دیویی: ۹۲۸۵۸۸۲ / ۶۱۸

« شماره کتابشناسی ملی: ۵۱۱۳۴۴۱

درمان اتیسم براساس برنامه CP

موسسه نشر تولید علم فرزاتگان برنا

مترجمین: زهرا کشاورزی، میثم شفیی

صفحه‌آرایی: زهرا مسائلی

تیراژ: ۱۰۰ تیراژ

چاپ اول: ۱۳۹۸

نشانی ناشر: اصفهان، خیابان بزرگمهر، خیابان هشت بهشت غربی،

مجتمع فدک، طبقه سوم، واحد ۳۰۱

تلفن تولید: ۰۹۱۳۸۰۴۰۲۹۶

تلفن فروش: ۰۹۱۳۸۰۴۰۲۹۶

موسسه نشر تولید علم فرزاتگان برنا

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

NashrtolideIm@Gmail.Com

شرکای ارتباطی		
مرحله ۱: زندگی تعاملی فرزند شما		
چیزهایی که کودک شما احتیاج دارد تا تعامل گرا باشد.		
خیر	بله	بازی اجتماعی
		۱- به حضور دیگران توجه دارد.
		۲- اجازه می دهد که مردم در کنارش باشند.
		۳- ارتباط با مردم را آغاز می کند.
		۴- به ارتباطات دیگران پاسخ می دهد.
		۵- به فعالیت های دیگران می پیوندد.
		۶- برای ارتباط دیگران را جستجو و یا دعوت می کند.
		۷- با مردم بودن را به تنها بودن ترجیح می دهد.
		۸- به صورت موازی با مردم بازی می کند.
		۹- به صورت متقابل و یا پس و پیش با مردم بازی می کند.
		۱۰- در تعامل ها داوطلب باقی می ماند.
		۱۱- به صورت فعالانه تعامل دیگران با خودش را حفظ می کند.
تقلید و الگوبرداری		
		۱- سعی می کند به روشی که دیگران فعالیت می کنند عمل کند.
		۲- بی درنگ از دیگران تقلید می کند.
		۳- در زمان های بعدی از دیگران تقلید می کند.
		۴- احساسات دیگران را تقلید می کند.
		۵- با مشاهده دیگران، یاد می گیرد.
		۶- حرکات را تقلید می کند.
		۷- صداها یا کلمات را تقلید می کند.
		۸- از رسانه تقلید می کند. (مانند: تلویزیون، ویدئو، رایانه)
		۹- به روشی که دیگران را در بازی مشاهده کرده است به تنهایی بازی می کند.
		۱۰- دیگران را به تقلید از خودش دعوت می کند.
نوبت گیری تقابلی (دو طرفه)		
		۱- در حالت بده - بستانی بازی می کند.
		۲- در فعالیت ها نوبت گیری می کند.
		۳- در صداها نوبت گیری می کند.

		نقشه رابطه بزرگسال- کودکي به منظور ارزیابی و طرح ریزی
		۴- در کلمات نوبت گیری می کند.
		۵- منتظر نوبت گیری از سمت دیگران می شود.
		۶- در تبادلات ۲-۴ نوبت گیری را رعایت می کند.
		۷- در نوبت گیری های ممتد باقی می ماند. (بیشتر از ۴ نوبت)
		۸- به دیگران سرنخ هایی به منظور نوبت گیری می دهد.
		۹- به نوبت های شریکش پاسخ مناسب می دهد.
		۱۰- وقتی از آنها درخواست می شود زمان بیشتری در تعامل باقی می ماند.
		مشکلات محتمل
		۱- مردم را نادیده می گیرد.
		۲- از مردم اجتناب یا با آنها مخالفت می کند.
		۳- تنها بودن را به با مردم بودن ترجیح می دهد.
		۴- به ندرت به روش دیگران عمل می کند.
		۵- خود شیفته ظاهر می شود.
		۶- به ندرت با دیگران نوبت گیری را رعایت می کند.
		۷- به تعامل با دیگران تسلط دارد.
		۸- در تعامل ها نقش غیرفعال و غیرمسئول را ایفا می کند.
		۹- وقتی دیگران با او در تعامل هستند عکس العمل احساسی نشان می دهد.

مرحله ۲: ارتباط غیر کلامی کودک شما		
چیزهایی که کودک شما برای ارتباطی بودن احتیاج دارد.		
خیر	بله	ارتباط غیر کلامی (صوتی)
		۱- با حرکات چهره ارتباط برقرار می کند.
		۲- با حرکات دست ارتباط برقرار می کند.
		۳- با زبان بدن ارتباط برقرار می کند.
		۴- با نشان دادن، ژست ها یا سرنخ های طبیعی ارتباط برقرار می کند.
		۵- با نشانه های یاد گرفته شده ارتباط برقرار می کند.
		۶- با تصاویر یا نمادها ارتباط برقرار می کند.
		۷- از طریق لمس کردن ارتباط برقرار می کند.
ارتباط کلامی		
		۱- از خودش صدا تولید می کند.
		۲- به دیگران با صدا پاسخ می دهد.
		۳- ارتباط را با صدا آغاز می کند.
		۴- صداهای غیر گفتاری ایجاد می کند.
		۵- صداهای قراردادی گفتاری ایجاد می کند.
		۶- در صداها نوبت گیری می کند.
		۷- صداهای کشیده ایجاد می کند.
		۸- صداهای دیگران را تقلید می کند.
		۹- صداهای غیر معمول ایجاد می کند.
		۱۰- نعره و یا فریاد می زند.
		۱۱- صداهایش را به صداهای مشابه دیگران تغییر می دهد.
دلایل ارتباطات کودک شما		
		۱- برای به دست آوردن احتیاجات مناسب
		۲- به منظور نشان دادن مهربانی
		۳- به منظور ابراز احساسات
		۴- به منظور اعتراض
		۵- به منظور جلب توجه
		۶- به منظور بازی های جفتی
		۷- به منظور تقلید

		۸- برای کسب اطلاعات
		ارتباط پذیرشگرانه
		۱- احساسات دیگران را درک می کند.
		۲- کلمات مفرد را می فهمد.
		۳- جمله ها را می فهمد.
		۴- ارتباطات غیر کلامی را می فهمد.
		۵- منظور دیگران را می فهمد.
		۶- از دستورات پیروی می کند.
		مشکلات احتمالی
		۱- به ندرت ارتباط را به هر روشی برقرار می کنند.
		۲- فقط از طریق حرکات ارتباطات را به هر نحوی شده برقرار می کند.
		۳- فقط از طریق صدا ارتباط برقرار می کند.
		۴- بیشتر با خودش ارتباط برقرار می کند تا با دیگران.
		۵- اصولا ارتباطات را به منظور به دست آوردن احتیاجات خودش برقرار می کنند.
		۶- به ندرت به ارتباطات دیگران پاسخ می دهد.

مرحله ۳- زبان کودکان		
چیزهایی که کودکان احتیاج دارد تا یک گفتگوکننده اجتماعی همیشگی باشد.		
خیر	بله	فرم: چگونگی صحبت کردن یک کودک
		۱- کلمات مفرد
		۲- ترکیب ۲ یا ۴ کلمه‌ای
		۳- جمله‌ها
		۴- گرامر
		۵- جملات به هم چسبیده‌ی با هم
		۶- گفت و گو- عقب و جلو کردن
		۷- صحبت یک نفره- تک روشی
		محتوا: چیزی که یک کودک درباره‌اش صحبت می‌کند.
		۱- اشیاء
		۲- فعالیت‌ها و رخدادها
		۳- مردم
		۴- احساسات
		۵- حقایق متصل
		۶- ایده‌ها(انتزاعی)
		۷- اکنون
		۸- گذشته
		۹- آینده
		استفاده: چرایی صحبت کردن یک کودک
		۱- برای آغاز گفتگو با مردم
		۲- برای واکنش نشان دادن به صحبت‌های دیگران
		۳- برای به دست آوردن احتیاجات مناسب
		۴- برای جلب توجه
		۵- برای خودش در فعالیت‌های جفتی
		۶- برای دادن اطلاعات
		۷- برای گرفتن اطلاعات
		۸- برای لذت بردن از بودن با دیگران
		وضوح صحبت کردن

		۱- برای کلمات مترادف بسازد.
		۲- کلمات انحصاری شفاف هستند.
		۳- ردیف کردن کلمات واضح است.
		۴- وقتی که کج فهمی رخ می دهد تکرار می کند.
		۵- حرف زدن شما را با شفاف تر صحبت کردن تقلید می کنند.
		۶- کلمات خودش را می سازد. - اصطلاح
		متناسب سازی گفتار
		۱- به موقعیت ربط دارد.
		۲- نسبت به گفته های دیگران واکنش نشان می دهند.
		۳- می داند که چه زمانی باید صحبت کند و چه زمانی نباید صحبت کند.
		۴- وقتی دیگران صحبت می کند منتظر نوبتش می شود.
		۵- به تناسب موقعیت احساسی صحبت می کند.
		مشکلات احتمالی
		۱- گفتگوهای خیالی یا غیر مناسب
		۲- صحبت کردن بدون موضوع است.
		۳- در صحبت دیگران وقفه ایجاد می کند.
		۴- صحبت کردن را به حافظه می سپارد یا تکرار می کند.
		۵- بیشتر راجع به مردم صحبت می کند تا اینکه با آنها صحبت کند.
		۶- کلماتی را که احتیاج نیست تکرار می کند.
		۷- غیر شفاف یا زیر لب صحبت می کند.
		۸- خود محور صحبت می کند.
		۹- کوتاه و ناشیانه صحبت می کند.

مرحله ۴: زندگی محاوره‌ای کودکان

بر اساس رشد چندین ساله‌ی محاوره با کودکان ما یک سری از مهارت‌ها را پیدا کردیم که کمک می‌کند تا کودکان شرکای محاوره‌ای تاثیرگذار و دلپذیر باشند. تعداد زیادی از کودکان دارای تاخیر دارای زبان هستند اما به صورت تاثیرگذار در محاوره از آن استفاده نمی‌کنند. نه تنها زبان، بلکه محاوره کلید روابط موفق، یادگیری موفق و موفقیت در جامعه است. مهارت‌های زیر به کودک اجازه می‌دهد تا زندگی محاوره‌ای داشته باشد.

خیر	بله	۴ حالت اصلی اساس یک محاوره‌گر شدن می‌باشد.
		۱- علاقه به اشتراک گذاشتن دانش
		۲- علاقه به چیزهایی که دیگران می‌گویند.
		۳- درک اینکه محاوره‌ها اهداف زیادی دارند.
		۴- اطمینان و لذت بردن در تعامل‌ها
با این ۴ اصل کودک شما به صورت میانگین محاوره‌گر موفقی خواهد بود که آن‌ها مهارت‌هایی که در ادامه هست را گسترش می‌دهند.		
		از محاوره با دیگران لذت می‌برد.
		۱- به جستجوی دیگران برای محاوره می‌پردازد.
		۲- بارها محاوره را بازیگوشانه انجام می‌دهد.
		۳- در فعالیت‌های سواد محور تبادل را انجام می‌دهد.
		۴- به عنوان بخشی از بازی فیزیکی، به راحتی تبادل را انجام می‌دهد.
		۵- محاوره‌های وانمودی دارند.
		۶- بازی‌های محاوره‌ای درست می‌کنند.
		۷- از دیگران می‌خواهد دانسته‌هایش را بدانند.
		۸- از جلب توجه در محاوره لذت می‌برد.
		در یک تبادل دوطرفه باقی ماندن
		۱- با دیگران نوبت‌گیری را رعایت می‌کند.
		۲- به معانی و مقاصد دیگران پاسخ می‌دهد.
		۳- برای مبادله‌های گوناگون در یک موضوع باقی می‌ماند.
		۴- اجازه می‌دهد تا شریکش موضوع را هدایت کند.
		۵- به چیزی که شریکش می‌گوید علاقه نشان می‌دهد.
		۶- وقتی که شریکش می‌خواهد موضوع را عوض کند می‌فهمد.

		به دلایل زیادی محاوره می کند
		۱- به منظور گرفتن اطلاعات محاوره می کند.
		۲- برای لذت بردن از بودن با دیگران محاوره می کند.
		۳- برای گفتن داستانها محاوره می کند.
		۴- برای شناختن دیگران محاوره می کند.
		۵- برای اعتراض و یا رقابت محاوره می کند.
		۶- برای اداره کردن دیگران محاوره می کند.
		۷- برای حل مشکلات محاوره می کند.
		۸- برای اشتراک ایدهها محاوره می کند.
		۹- در طول زمان بازی محاوره می کند.
		مشکلات احتمالی
		۱- اصرار به عناوین خودش
		۲- دیگران را نادیده می گیرد.
		۳- بیشتر راجع به دیگران صحبت می کند تا اینکه با آنها صحبت کند.
		۴- ایدههایش را بیش از حد تکرار می کند.
		۵- مکرر عناوین را طول می دهد.
		۶- چیزهایی را که دیگران به او می گویند را نادیده می گیرد.
		۷- آغاز می کند اما پاسخگو نیست.
		۸- پاسخگو هست اما آغازگر نیست.
		۹- با مدام حرف زدن نوبت گیری نمی کند.

مرحه ۵: رفتار تمدنی کودکان		
چیزهایی که کودکان احتیاج دارد تا دارای عزت نفس و قابل قبول برای شرکای اجتماعی باشد.		
همکاری	بله	خیر
۱- جهت‌هایی را دنبال کند که به صورت توسعه‌گراانه مناسب باشند.		
۲- بدون زور و با تمایل همکاری کند.		
۳- در فعالیت‌هایی که مناسب رشدش است همکاری کند.		
۴- با میل رفتار کند اما نه به صورت عادت یا بی‌حال.		
۵- به خواسته‌های دیگران واکنش نشان دهد و به خوبی خودش رفتار کند.		
۶- بیشتر از پذیرفتن بیفکرانه همکاری داوطلبانه از خود نشان دهد.		
۷- علایق و انگیزه‌اش را پیوسته مد نظر داشته باشد وقتی که با او همکاری می‌شود.		
۸- وقتی همکاری می‌کند از امانتش محافظت کند.		
اعتماد و اطمینان		
۱- بدون ترس به مردم نزدیک شود.		
۲- به مردم بدون ترس و با استحکام واکنش نشان دهد.		
۳- بدون احتیاج به کنترل کامل تقابل داشته باشد.		
۴- آسودگی و راحتی نشان دهد.		
رفتار متمدن		
۱- با دیگران با احترام رفتار می‌کند.		
۲- با خودتان با احترام رفتار می‌کند.		
۳- با دیگران با مهربانی رفتار می‌کند.		
۴- از نتایج رفتارش یاد می‌گیرد.		
۵- احساساتش را به صورت معقول تنظیم می‌کند.		
خودتنظیمی		
۱- انگیزه‌هایش را به صورت معقول کنترل می‌کند.		
۲- احساساتش را به صورت موثر و بدون افراط ابراز می‌کند.		
۳- وقتی کنترل را از دست می‌دهد و فعالیت نمی‌کند خودش را بررسی می‌کند.		
۴- ناامیدی را بدون از دست دادن کنترل تحمل می‌کند.		
۵- وقتی عصبی یا پریشان می‌شود خودش را آرام می‌کند.		
۶- دگرگونی را بدون سختی زیاد تحمل می‌کند.		
۷- وقتی ناراحت است به راحتی خودش را بهبود می‌بخشد.		

		رفتارهای احساسی مناسب
		۱- بدون پرخاشگری خودش را آرام می کند.
		۲- خوشی ها را نشان می دهد.
		۳- به صورت مناسب احساسات را نشان می دهد.
		۴- احساسات مثبت را به صورت مناسب نشان می دهد.
		۵- مهربانی را می پذیرد.
		۶- در راه های قابل قبول اجتماعی مهربانی نشان می دهد.
		۷- وقتی ناراحت هستند به راحتی بهبود می یابند.
		۸- تغییرات را به راحتی تحمل می کند.
		دلبستگی عاطفی
		۱- دلبستگی را با پاسخگویی به مردم رشد می دهد.
		۲- از دلبستگی به مردم غیر مسئول و غیر قابل قبول جلوگیری می کند.
		۳- دلبستگی ها انعطاف پذیر است و حالت وسواسی - اجباری نیست.
		۴- در زمان ناراحتی و عصبانیت به دنبال آسایش است.
		۵- شرکای احساسی را شبیه شرکای زندگی نشان می دهد.
		همدلی
		۱- برای دیگران ابراز نگرانی می کند.
		۲- از احساسات دیگران تاثیر می پذیرد.
		۳- به دیگران گوش می دهد.
		۴- به صورت فعالانه تلاش می کند، دیگران را خوشنود کند.
		۵- به صورت فعالانه دیگران را حمایت و کمک می کند.
		۶- دید و نقطه نظر دیگران را می گیرند.
		مشکلات احتمالی
		۱- نادیده گرفتن احساسات و ایده های دیگران
		۲- با خشونت و بی عاطفه صحبت می کند.
		۳- حرف دیگران را قطع می کند.
		۴- با صدای بلند و به طور نامناسبی حرف می زند.
		۵- بر محاوره ها حکمفرما می شود.
		۶- به صورت کلامی با دیگران بدرفتاری می کند.
		۷- به صورت فیزیکی با دیگران بدرفتاری می کند.

		۸- احساسات کمی نشان می دهد.
		۹- به طور افراطی احساساتش را نشان می دهد.
		۱۰- در یادگیری از یک پیامد ناتوان هستند.
		۱۱- دیگران را نادیده می گیرد و یا طوری عمل می کند که آنها وجود ندارند.
		۱۲- از ارتباط با دیگران می ترسد.
		۱۳- به مردمی که ناشایسته و غیر قابل قبول هستند وابستگی پیدا می کند.
		۱۴- تحمل کمتری به وابستگی به دیگران نشان می دهد.

۵ استراتژی برای کمک به اجتماعی کردن کودکان

در ادامه راه‌هایی وجود دارد که شما با آن‌ها می‌توانید به کودکان کمک کنید تا بیشتر با مردم تعامل داشته باشد.

- در ابتدا آن‌هایی را که برای شما راحت‌ترین هستند را انتخاب کنید.
- آن‌ها را افزایش دهید و نظاره گر باشید که کودک شما چگونه پاسخ می‌دهد.
- اگر یکی از آن‌ها به صورت قطعی غیرراحت به نظر رسید، پافشاری نکنید.
- راه‌های مختلفی برای موثر بودن وجود دارد.
- وقتی که مقدار شادی کودک شما کم است از استراتژی‌های جدید استفاده کنید.
- با مشاهده تعامل کودکان و لذت بردن بیشتر مردم درباره موفقیتان تصمیم بگیرید.
- هدف تعامل کودکان با شما به صورت مکرر به منظور فرایندهای تدریجی در زمان‌های طولانی‌تر است.
- صبور باشید و با هر تعامل جدید احساس پرنرزی بودن کنید.
- شاید برای شما کوچک به نظر برسد اما برای کودکان گام بزرگیست.

متعاذل باشید

- ۱- تا حد ممکن در محدوده کودکان هنگام بازی با یکدیگر باشید.
- ۲- ابتدا یک کار را انجام دهید و سپس منتظر پاسخ از طرف کودکان باشید.
- ۳- در فعالیت‌ها نوبت‌گیری کنید.
- ۴- در صداها نوبت‌گیری کنید.
- ۵- در کلمات نوبت‌گیری کنید.
- ۶- سکوت اختیار کنید. بنابراین کودکان می‌توانند پاسخگو باشد.
- ۷- به کاری که کودکان انجام می‌دهد پاسخ معناداری دهید و متقابل عمل کنید.
- ۸- اگر کودکان می‌خواهد به زمان تسلط داشته باشد، در نوبت‌گیری مصر باشید.
- ۹- تبادل‌های نوبت‌گیرانه را کمی طولانی‌تر کنید.
- ۱۰- در تعامل بیشتر شبیه بازی پینگ‌پنگ باشید تا شبیه بازی دارت.

هماهنگ باشید

- ۱- در راه‌هایی که کودکان می‌تواند فعالیت کند عمل کنید.

۲- در راههایی که کودک توانایی دارد ارتباط غیر کلامی برقرار کنید.

۳- در راههایی که کودک توانایی دارد گفتگو کنید.

۴- با فعالیت کودک کتان ارتباط برقرار کنید.

۵- مرحله بعدی رشد را به کودک کتان نشان دهید.

۶- از کودک کتان کارهایی را که می تواند، انتظار داشته باشید.

۷- از انتظار داشتن برای انجام غیر ممکن ها، خود داری کنید.

مسئول باشید

۱- فعالیت کودک کتان را همانقدر که برای او با معناست پذیرید.

۲- به صورت فیزیکی به فعالیت کودک کتان بیوندید.

۳- به فعالیت کودک کتان واکنش نشان دهید.

۴- به صداها و ارتباطات غیر کلامی کودک کتان واکنش نشان دهید.

۵- چیزی که برای کودک کتان با معناست را درک کنید.

۶- بدون قضاوت یا انتقاد پاسخگو باشید.

۷- مانند کودک کتان عمل کنید و سپس منتظر پاسخ باشید.

کنترل مشترک

۱- مطمئن شوید که کودک کتان تاثیر شفافی بر روی شما دارد.

۲- رفتار تان را تغییر دهید تا اینکه بر روی کودک کتان تاثیر داشته باشید.

۳- دستور کار و یا مسیر تعاملتان را به اشتراک بگذارید.

۴- تعامل بازیگوشانه را بیشتر از تعامل کار محوری برقرار کنید.

۵- نیمی از زمان را دنبال هدایت کودک کتان باشید.

۶- نیمی از زمان هدایت را به عهده بگیرید.

۷- سمت و سو و دستورات را به کمتر از ۲۰٪ از رفتار تان محدود کنید.

۸- سوالات را به کمتر از ۲۰٪ کل صحبت کردنتان محدود کنید.

به صورت عاطفی بازیگوش باشید.

۱- راههای لذت بردن کودک کتان را پیدا کنید.

- ۲- مطمئن باشید که کودکتان موفق است.
- ۳- تعامل را در آرامش و بدون استرس برقرار کنید.
- ۴- کاری که کودک انجام می دهد را قبول کنید و به فعالیتش بیونندید.
- ۵- در راه های انعطاف پذیر و غیرسخت تعامل کنید.
- ۶- سرزنده باشید.
- ۷- بیشتر از گیج کردن کودکان، برای آنها جذاب باشید.
- ۸- به روش کودکان بازی کنید.
- ۹- بیشتر هر رفتاری که توجه کودکان را جلب می کند انجام دهید.
- ۱۰- به کودکان نشان دهید که به صورت حقیقی از بازی کردن لذت می برید.
- ۱۱- اظهار مهربانی کنید.
- ۱۲- تصدیق گرانه بخندید و لبخند بزنید.
- ۱۳- با گرمی کودکان را لمس کنید.
- ۱۴- در طول پریشانی به کودکان آرامش دهید.

۵ استراتژی برای کمک به ارتباطی کردن کودکان

- در ادامه راه‌هایی وجود دارد که به کودک شما کمک می‌کند تا با رفتاری که می‌تواند انجام دهد یک ارتباط برقرار باشد.
- در اینجا ارتباط برقرار کردن به معنای صحبت کردن نیست، معنای آن مبادله پیام‌ها با مردم است.
 - با استراتژی‌های ساده شروع کنید که برای شما آسان‌ترین حالت است.
 - سعی کنید یک یا دو نفر با کودکان بازی کنید، سپس واکنشش را تماشا کنید.
 - کسی را به منظور کار کردن با کودکان نگه دارید.
 - اگر چیزی غیر راحت به نظر رسید، خودتان را آزار ندهید. راه‌های مختلفی برای موثر بودن وجود دارد.
 - وقتی تغییر کمی در کودکان می‌بینید از استراتژی‌های جدید استفاده کنید.
 - موفقیتان را با نتیجه‌گیری از بیشترین ارتباط تثبیت کنید.
 - هدف ارتباط برقرار کردن مکرر و در روش‌های جدید توسط کودک است.
 - آرام باشید و با هر ارتباط برقرار کردن احساس پرنرزی بودن کنید. حتی اگر کوچک هم باشد برای شما مهم است.

متعادل باشید

- ۱- یک بار ارتباط برقرار کنید سپس ساکت بمانید.
- ۲- نوبت را بپذیرید و با فعالیت‌ها پیش بروید.
- ۳- نوبت را بپذیرید و با صداها پیش بروید.
- ۴- از مسلط شدن به تعامل خودداری کنید.
- ۵- اجازه ندهید کودک به تعامل مسلط شود.
- ۶- عادت کنید حالت داد و ستد با کودکان را در خود پرورش دهید.

همه‌هنگ باشید

- ۱- به روش‌هایی که کودکان می‌توانند عمل کنند شما هم عمل کنید.
- ۲- به مانند کودکان ارتباط غیر کلامی برقرار کنید.
- ۳- به روش‌هایی که کودکان می‌توانند صحبت کنند با او صحبت کنید.
- ۴- مرحله‌ی بعدی را به کودکان نشان دهید.
- ۵- حرکاتش را با یک صدا مطابقت دهید.

۶- صداهایش را با یک کلمه مطابقت دهید.

۷- صداهایش را بازیگوشانه تقلید کنید.

مسئول باشید

۱- همچنان که با کودکتان در ارتباط هستید به او پاسخگو باشید.

۲- به حرکات غیر ارادی کودکتان واکنش نشان دهید و منتظر بمانید.

۳- به صداهای کودکتان واکنش نشان دهید و منتظر بمانید.

۴- به بازی کودکتان واکنش نشان دهید.

۵- به رفتارهای مثبت بیشتر از رفتارهای منفی واکنش نشان دهید.

۶- با رفتاری واکنش نشان دهید که کودکتان بتواند آن را انجام دهد.

به صورت عاطفی بازیگوش باشید.

۱- با عقب و جلو کردن صداها بازی کنید.

۲- سرزنده و با توجه باشید.

۳- کارهای غیرمنتظره انجام دهید.

۴- کارهایی که برای کودکتان بیشتر سرگرم کننده است انجام دهید.

۵- از لحاظ فیزیکی بازیگوش باشید.

۶- تظاهری بازی کنید.

۷- پانتومیم بازی کنید.

۸- خونگرم باشید.

کنترل مشترک

۱- به اندازه واکنش به کودک آغازگر باشید.

۲- به اندازه شروع به کودک واکنش نشان دهید.

۳- نیمی از اوقات هدایت را به عهده بگیرید.

۴- اجازه دهید نیمی از اوقات کودک هدایت را به عهده بگیرد.

۵- از حکمفرما بودن و یا تسلیم شدن خودداری کنید.

۵ استراتژی برای کمک به اجتماعی صحبت کردن کودکان

- در ادامه راه‌هایی وجود دارد که کمک می‌کند که فرزند شما یک گفتگوگر همیشگی اجتماعی باشد.
- هدف بیشتر روی زبان نیست و بیشتر ارتباط برقرار کردن با زبان است.
 - با استراتژی‌های ساده شروع کنید که برای شما آسان‌ترین حالت است.
 - کسی را به منظور کار کردن با کودکان نگه دارید.
 - اگر چیزی غیرراحت به نظر رسید، خودتان را آزار ندهید. راه‌های مختلفی برای موثر بودن وجود دارد.
 - وقتی تغییر کمی در کودکان می‌بینید از استراتژی‌های جدید استفاده کنید.
 - موفقیتتان را با نتیجه‌گیری از بیشترین ارتباطات تثبیت کنید.
 - هدف ارتباط برقرار کردن مکرر و در روش‌های جدید توسط کودک است.
 - آرام باشید و با هر ارتباط برقرار کردن احساس پرنرژی بودن کنید. حتی اگر کوچک هم باشد برای شما مهم است.

متعادل و تقابل‌گرا باشید

- ۱- در ابتدا چیزی بگویید و منتظر واکنش از سوی کودکان باشید.
- ۲- در یک روش نوبت‌گیری که به روشی به - بستانی است صحبت کنید.
- ۳- به حالت منتظر برای واکنش نشان دادن کودکان باشید.
- ۴- به کودکان اجازه دهید تا صحبت کردن را آغاز کند.
- ۵- از نوبت‌گیری تحکمی نسبت به کودکان خودداری کنید.
- ۶- از صحبت کردن تک نفره کودکان جلوگیری کنید.
- ۷- مطمئن شوید که شما و کودکان راجع به همان موضوع صحبت می‌کنید.
- ۸- بیشتر شبیه یک بازی پینگ‌پنگ ارتباط برقرار کنید تا بازی دارت.

هماهنگ باشید

- ۱- به روش‌هایی که کودکان می‌تواند ارتباط برقرار کنید.
- ۲- راجع به چیزی که کودکان فوراً انجام می‌دهد صحبت کنید.
- ۳- مانند یک فرهنگ لغت زنده عمل کنید. مثال: کلمه‌ای را برای چیزی که کودکان می‌بینید یا انجام می‌دهد به کار برید.

- ۴- راجع به علایق کودک کتان صحبت کنید.
- ۵- از به کار بردن کلمات بیشتر از توانایی کودک کتان خود داری کنید.
- ۶- فقط برای فهماندن صحبت نکنید. بلکه به کودک کتان نشان دهید که چه چیزی بگویید.
- ۷- با اضافه کردن یک یا دو کلمه بیشتر به صحبت کودک کتان با هم هماهنگ شوید.
- ۸- به کودک کتان راجع به وقایع کنونی کلمات جدیدی را برای صحبت کردن در موردش یاد دهید.
- ۹- به کودک کتان نشان دهید که یک موضوع را چگونه گسترش دهد.
- ۱۰- به کودک کتان نشان دهید که چگونه کلماتش می تواند تبدیل به یک جمله شوند.

مسئول باشید

- ۱- این را درک کنید که هر فعالیت کودک کتان می تواند تبدیل به یک کلمه شود.
- ۲- برای کارها و تجربیات کودک کتان کلماتی را به او بدهید.
- ۳- با کودک کتان مانند تجربه هایش درباره ی مهمترین کلمات ابتدایش رفتار کنید.
- ۴- به تعلیم کلماتی دقت کنید که کودک کتان همچنان به صورت غیر کلامی در ارتباطات استفاده می کند.
- ۵- کارهای کودک کتان را به کلمه ترجمه کنید.
- ۶- صداهای کودک کتان را به کلمه ترجمه کنید.
- ۷- به صحبت های مثبت بیشتر از صحبت های منفی واکنش نشان دهید.
- ۸- از انتقاد کردن از کودک کتان خودداری کنید و در عوض به او نشان دهید چه چیزی را بگوید.
- ۹- به یک کلمه با جمله ای کوتاه پاسخ دهید.
- ۱۰- وقتی کودک کتان گمراه می شود او را به موضوع بازگردانید.
- ۱۱- به صحبت های نامناسب و ناخواسته واکنش نشان ندهید.

کنترل مشترک

- ۱- نیمی از زمان رهبری موضوع توسط کودک کتان را دنبال کنید.
- ۲- نیمی از زمان کودک کتان را به دنبال کردن موضوع خودتان تشویقش کنید.
- ۳- سوال هایتان را به کمتر از ۲۰٪ صحبت هایتان برسانید.
- ۴- راهنمایی و دستورات را به کمتر از ۲۰٪ صحبت هایتان برسانید.
- ۵- بیشتر به جای سوالات و دستورات، نظر بدهید.

- ۶- در حالت سکوت از گمراه شدن کودکان جلوگیری کنید.
- ۷- کودکان را از حکمفرما بودن در صحبت کردن، دلسرد کنید.

عاطفی بازیگوش باشید

- ۱- با کلمات به روش‌های لذت‌بخش بازی کنید.
- ۲- صحبت کردن را بخشی از بازی کودکان قرار دهید.
- ۳- هر کلمه‌ای را که کودکان می‌گویند بدون انتقاد کردن بپذیرید.
- ۴- به کودکان راه جدیدی برای بازیگوشی نشان دهید.
- ۵- بازی نوبت‌گیری با کلمات را تمرین کنید.
- ۶- با کلمات بازی وانمودی انجام دهید.
- ۷- صحبت کردن را جذاب‌تر از یک کار فراهم نمایید.
- ۸- از پافشاری کودکان برای یک کلمه‌ی خاص خودداری کنید.
- ۹- از درست کردن حرف زدن به عنوان یک آزمایش برای کودکان خودداری کنید.
- ۱۰- در صحبت کردن سرزننده باشید.
- ۱۱- به کلماتی که استفاده می‌کنید عمل کنید.

۵ استراتژی برای کمک به کودکان برای داشتن محاوره

در ادامه راه‌هایی برای کمک به کودکان برای داشتن محاوره آورده می‌شود.

- محاوره به معنای تبادل کلمات و به اشتراک گذاشتن یک موضوع است.
- با آسان‌ترین استراتژی‌ها آغاز کنید.
- یک یا دو نفره با کودکان بازی کنید و سپس منتظر واکنش او باشید.
- کاری کنید که کودکان را در حال صحبت با شما نگه دارد.
- اگر چیز مسلمی غیر راحت به نظر رسید خودتان را آزار ندهید. راه‌های زیاد دیگری برای موثر بودن وجود دارد.
- وقتی تغییر کمی در کودکان می‌بینید از استراتژی‌های جدید استفاده کنید.
- با نتیجه‌گیری در گفت و گوهای بلندمدت در عناوین مختلف موفقیت را تثبیت کنید.
- صبور باشید و با هر ارتباط احساس پرنرزی بودن کنید حتی اگر کوچک هم باشد برای کودکان مهم به نظر می‌رسد.

متعادل باشید

- ۱- با کودکان در محاوره نوبتی عمل کنید.
- ۲- یک نوبت بگیرید و سپس منتظر کودکان باشید تا نوبت بگیرد.
- ۳- از حکمفرما بودن به محاوره خودداری کنید.
- ۴- با قرار دادن حالت انتظار در چهرتان منتظر نوبتتان در سکوت باشید.
- ۵- محاوره را بخشی از بازی نوبت‌گیری قرار دهید.
- ۶- وقتی که کودک تمرین کردن را متوقف کرد با یک نوبت بیشتر دادن او را نگه دارید.
- ۷- در نوبت‌های زیادی کودکان را در یک موضوع نگه دارید.
- ۸- تلاش به آغاز کردن و پاسخ دادن به صورت مساوی انجام دهید.
- ۹- وقتی کودکان سریع واکنش نشان نداد اجازه بدهید سکوت وجود داشته باشد.
- ۱۰- راجع به محاوره بیشتر شبیه بازی پینگ‌پنگ فکر کنید تا بازی دارت.

هماهنگ باشید

- ۱- به معنای شخصی به چیزی که کودکان می‌گویند واکنش نشان دهید.
- ۲- کودکان را تشویق کنید تا به آنچه که می‌گویند پاسخ دهد.

۳- به روش‌هایی صحبت کنید که کودک‌کتان می‌تواند صحبت کند.

۴- نیمی از زمان راجع به علایق کودک‌کتان صحبت کنید.

۵- به کودک‌کتان نشان دهید که چگونه بعضی از اوقات را راجع به علایق شما صحبت کند.

۶- کودک‌کتان را از اینکه فقط راجع به خودش صحبت کند دلسرد کنید.

۷- راجع به کاری که کودک‌کتان انجام می‌دهد صحبت کنید.

۸- به فعالیت‌هایش پیوندید و راجع به کاری که با هم انجام می‌دهید صحبت کنید.

مسئول باشید

۱- نسبت به کاری که کودک‌کتان انجام می‌دهد کلامی پاسخ دهید.

۲- نسبت به چیزی که کودک‌کتان می‌گوید کلامی پاسخ دهید.

۳- واکنش نشان دهید و سپس منتظر بمانید که کودک‌کتان بیشتر صحبت کند.

۴- با نشان دادن کمی حرف زدن بیشتر به کودک‌کتان واکنش نشان دهید.

۵- با باقی ماندن در موضوع واکنش نشان دهید.

۶- به صحبت‌های مثبت بیشتر از منفی واکنش نشان دهید.

۷- بدون قضاوت و انتقاد واکنش نشان دهید.

۸- با یک اصلاح و بدون قضاوت واکنش نشان دهید.

۹- بدون خواستن غیر ممکن‌ها از کودک‌کتان واکنش نشان دهید.

۱۰- در روشی واکنش نشان دهید که بیشترین پاسخ را از سمت کودک‌کتان می‌گیرید.

کنترل مشترک

۱- راجع به رفتارهایی که بیشتر می‌خواهید صحبت کنید.

۲- راجع به رفتارهایی که کمتر می‌خواهید صحبت نکنید.

۳- به طور منظم از خود پرسید که: آیا می‌خواهم این رفتار ادامه پیدا کند؟

۴- وقتی کودک‌کتان کاری را که می‌خواهید کاهش دهید را انجام می‌دهد بازنگری کنید.

۵- وقتی که کودک‌کتان در زمان استراحت است با او صحبت نکنید.

۶- بیاد بیاورید که توجه شما شبیه یک القاح‌گر برای کودک‌کتان است.

۷- به شرکای کودتان یاد دهید که به فعالیت‌های مثبت پیوندند و منفی را نادیده بگیرند.

بازیگوشی عاطفی باشید

- ۱- محاوره را بیشتر بازیگوشانه انجام دهید تا اینکه کار محور انجام دهید.
- ۲- محاوره‌ها را بیشتر برای همراهی انجام دهید تا دادن اطلاعات.
- ۳- به احساسات کودکان واکنش نشان دهید.
- ۴- مهربانی و خونگرمی نشان دهید.
- ۵- سرزنده باشید.
- ۶- برای کودکان بیشتر جذاب باشید تا اینکه گیجش کنید.
- ۷- تایید گرانه بخندید.
- ۸- بدون نقد کودکان ایده‌هایش را بپذیرید.
- ۹- راجع به احساس خود و کودکان صحبت کنید.
- ۱۰- محاوره را خارج از بازی و تظاهر کودکان انجام دهید.

۵ استراتژی برای بهبود تمدن کودکان و رفتار مناسب

در ادامه راه‌هایی وجود دارد که به کودکان کمک می‌کند تا تمدن و رفتار متناسبش را بهبود ببخشد.

- هدف، ارتباط داشتن کودکان در روش‌های متمدن و قابل قبول است.
- با استراتژی‌هایی که ساده و برای شما آسان است شروع کنید.
- یک یا دو نفره با کودکان بازی کنید و سپس منتظر واکنش او باشید.
- کسی را به منظور کار کردن با کودکان نگه دارید.
- اگر چیز مسلمی غیرراحت به نظر رسید خودتان را آزار ندهید، راه‌های زیادی برای موثر بودن وجود دارد.
- وقتی تغییر کمی در کودکان می‌بینید از استراتژی‌های جدید استفاده کنید.
- موفقیتها را با نتیجه‌گیری در رفتارهای کمتر منفی و بیشتر مثبت تثبیت کنید.
- هدف، رفتار کردن کودکان با دیگران با احترام و تقدیر است.
- صبور باشید و با هر رفتار جدید مثبت، احساس پرنرزی بودن کنید حتی اگر کوچک به نظر برسد برای کودکان مهم است.

متعادل باشید

- ۱- در یک تعامل از بیشتر فعالیت کردن از کودکان خودداری کنید.
- ۲- منتظر نوبت‌گیری کودکان باشید.
- ۳- ساکت بمانید و انتظار شفافی برای پاسخگویی او باشید.
- ۴- با ملایمت در نوبت‌گیری پافشاری کنید.
- ۵- مطمئن باشید هیچ یک از شما به تعامل حکمفرما نیست.
- ۶- قانون ۵۰/۵۰ را شرح دهید: وقتی در تعامل هستید به شدت تلاش کنید که بیشتر از نیمی از صحبت‌ها را نکنید.
- ۷- به ارتباط برقرار کردن بیشتر مانند یک تبادل دو طرفه فکر کنید تا اینکه فقط دادن اطلاعات و یا راهنمایی باشد.
- ۸- مطمئن باشید که نوبت شما پاسخگویی کاری که کودکان گفته یا انجام داده باشد.
- ۹- وقتی کودک به تعامل حکمفرماست، به صورت مختصر به آن پایان دهید؛ رفتار افراطی را حمایت نکنید که باعث محدود کردنش در جامعه می‌شود.

هماهنگ باشید

- ۱- بیشتر عمل کردن شبیه کودک کتان باعث همکاری بیشتر او می شود.
- ۲- صحبت کردن بیشتر شما در راه هایی که کودک کتان توانایی دارد، او پاسخ بیشتری را می دهد.
- ۳- محیط کودک کتان را برای برانگیختن مجدد ارزیابی کنید.
- ۴- محیط هایی که کودک کتان را بهم می ریزد بشناسید و کاهش دهید.
- ۵- محیط هایی که کودک کتان خوب رفتار می کند بشناسید و افزایش دهید.
- ۶- رفتار خوب را به عنوان تعامل مثبت تعریف کنید، نه اینکه فقط هیچ اشتباهی را انجام ندهد.
- ۷- محیط کودک کتان را تغییر دهید. بنا بر این او تعامل مثبت تری انجام می دهد.
- ۸- مطمئن شوید به کودک کتان کارهایی را داده اید که می تواند در انجام دادانش موفق باشد.
- ۹- سعی کنید در یک زمان یک کار انجام دهید وقتی که با کودک کتان بازی می کنید.

مسئول باشید

- ۱- در رفتارهایی که بیشتر می خواهید صحبت کنید.
- ۲- در رفتارهایی که نمی خواهید کمتر صحبت کنید.
- ۳- مدام از خود پرسید آیا می خواهم که این رفتار ادامه پیدا کند.
- ۴- وقتی می خواهید کاری را که کودک کتان کاهش دهد از او رو برگردانید.
- ۵- وقتی به او زمان استراحت دادید با او صحبت نکنید.
- ۶- به یاد داشته باشید که توجه شما مانند القاگری به فرزندتان است.
- ۷- به شرکای فرزندتان آموزش دهید که در مسائل مثبت حضور یابند و منفی را نادیده بگیرند.

کنترل مشترک

- ۱- حداقل نیمی از زمان را به کودک کتان اجازه دهید که تعاملهاتان را کنترل کند.
- ۲- حداقل نیمی از زمان ایده ها و فعالیت های او را دنبال کنید.
- ۳- بیشتر از هدایتگری مسئول باشید، حمایتگرانه واکنش نشان دادن در این راه بیشتر از کنترل کردن در روش هدایت گریست.
- ۴- سوالهاتان را به مهمترین ها محدود کنید که کمتر از ۲۰٪ صحبت هایتان باشد.
- ۵- مطمئن شوید که او به شما اجازه می دهد که مقداری کنترل گر باشید.

- ۶- راجع به کارهایی که کودکان می گویند یا انجام می دهد نظر دهید و سپس منتظر واکنشش باشید.
- ۷- تعاملتان را بیشتر جریان بازیگوشانه کنید تا اینکه مانند دستور باشد.
- ۸- از تحت فشار قرار دادن کودکان برای جوابی خاص در بیشتر از ۲۰٪ مواقع خودداری کنید.
- ۹- با مثال زدن به کودکان یاد دهید که می تواند در محاوره موفق باشد.

از لحاظ احساسی بازیگوش باشید.

- ۱- به صورت خالص به فعالیت های مورد علاقه کودکان وارد شوید.
- ۲- وقتی کودکان عملکرد مثبت دارد با او بازی کنید.
- ۳- وقتی کودکان ترسیده به او آرامش دهید.
- ۴- مطمئن شوید که کاملا نظم و سرعت وجود دارد.
- ۵- خواندن احساس کودکان را یاد بگیرد.
- ۶- به او نشان دهید که به صورت خالص به او می پیوندید.
- ۷- وقتی در دسترس است به او خواندن یاد دهید.
- ۸- با توجه به زمان های موجود به صورت ساختاری به او پیوندید.
- ۹- به کارهای مثبت کودکان واکنش نشان دهید.
- ۱۰- کارهای ناخواسته کودکان را نادیده بگیرید.
- ۱۱- از قضاوت راجع به رفتار کودکان خودداری کنید.
- ۱۲- کودکان را به فعالیت هایی که می پیوندید دعوت کنید.
- ۱۳- ترس و محدودیت کودکان را بفهمید.
- ۱۴- در تعامل هایتان استرس را کاهش دهید.
- ۱۵- به تعامل هایی که با پاسخ درست ادامه دارند اهمیت دهید.
- ۱۶- بازی کودکان را حتی اگر نفهمیدید حمایت کنید.
- ۱۷- بیشتر از سر درگمی کودکان جذاب و سرزنده باشید.
- ۱۸- وقتی کودکان سر درگم شده آرامش کنید.
- ۱۹- به کودکان مرزهای شفاف رفتار نادرست را نشان دهید.

چند وقت یکبار کودکان اتیستیکی عمل می‌کند؟

به هر کدام از حالت‌های زیر نمره دهید: ۰= هرگز، ۱= خیلی کم، ۲= بعضی اوقات، ۳= مرتباً

- با شما در بازی
- با شما، وقتی که مانند یک معلم عمل می‌کنید.
- با شما در حالت تمام وقت
- با دیگران در خانواده
- با غریبه‌ها
- در گروه
- در ارتباطات یک به یک
- در زمینه آموزش خارج از خانه
- وقتی فعال است.
- وقتی تنها و غیر فعال است.
- وقتی خسته است.
- وقتی احساساتی است. (مثبت)
- وقتی احساساتی است. (منفی)

موانع محیطی برای محاوره یک کودک

- ۱- شرکا به روش‌هایی عمل می‌کنند که کودک نمی‌تواند.
- ۲- شرکا به روشی صحبت می‌کنند که کودک نمی‌تواند.
- ۳- کودک زمان یک به یک کمتری را با مردم می‌گذراند.
- ۴- محیط زندگی یا یادگیری برایش برایش پر سر و صداست.
- ۵- محیط بصری او را به هم می‌ریزد.
- ۶- او مرزهای کمی برای محدود کردن رفتارش دارد.
- ۷- همسالانش او را دستپاچه می‌کنند.
- ۸- محیطش اجازه موفقیت‌های کمی به او می‌دهد.
- ۹- به زمان کامل دسترسی کمتری دارد.

- ۱۰- مردم به ندرت به انتخابش و سبک بازی‌اش وارد می‌شوند.
- ۱۱- با مردم به صورت مختصر تعامل دارد.
- ۱۲- محیطش ارتباط برقرار کردن را نفی می‌کند.
- ۱۳- محیطش رفتار انفرادی را بیشتر از رفتار اجتماعی تشویق می‌کند.
- ۱۴- آموزش بیشتر بر روی عملکرد تمرکز دارد تا تبادل.
- ۱۵- محیطش رفتار منفعل را تشویق کرده یا به آن نیاز دارد.
- ۱۶- محیطش به او انتخابات زیادی را پیشنهاد می‌دهد.
- ۱۷- به او اجازه داشتن زمان کافی در فعالیت داده نمی‌شود.
- ۱۸- او انتظار دارد که کارها را بدون نمونه و با توجه به خودش انجام دهد.
- ۱۹- مرتباً اصلاح شده و مورد انتقاد قرار می‌گیرد.
- ۲۰- مرتباً برای انجام کارهای سخت تحت فشار است.

محیط پیرامون کودک شما تا چه حد پاسخگوست.

تا چه حد پیرامون متعادل است؟

- ۱- تعامل تک به تک امکان‌پذیر است.
- ۲- به کودک اجازه نوبت‌گیری داده می‌شود.
- ۳- به کودک زمان کافی برای پاسخگویی داده می‌شود.
- ۴- اجازه تبادل کلی داده می‌شود.

محیط تا چه حد هماهنگ است؟

- ۱- مردم به روشی عمل می‌کنند که کودک می‌تواند.
- ۲- انتظار داشتن برای او امکان‌پذیر است.
- ۳- مردم به روشی ارتباط برقرار می‌کنند که کودک می‌تواند.
- ۴- درجه انگیزه متناسب با احساسات کودک است.

محیط تا چه حد مسئول است؟

- ۱- علائق کودک را حمایت و به آن اجازه می‌دهد.

- ۲- مردم به چیزی که کودک ارتباط برقرار می کند واکنش نشان می دهد.
- ۳- مردم با نشان دادن مرحله بعدی به او واکنش نشان می دهد.
- ۴- واکنش بیشتری به رفتارهای مثبت نسبت به منفی نشان داده می شود.
- ۵- مردم خالصانه کودک را برای آنچه که هست می پذیرند.

محیط تا چه حد اجازه کنترل به کودک می دهد.

- ۱- بعضی از اوقات کودک فعالیتها را انتخاب می کند.
- ۲- بعضی از اوقات کودک تعاملها را کنترل می کند.
- ۳- بعضی از اوقات کودک توسط دیگران هدایت می شود.
- ۴- کمک کردن به کودک بیشتر فعالانه است تا اینکه غیرفعالانه باشد.

محیط تا چه حد به بازیگوشی و احساسات وابسته است؟

- ۱- لذت بردن در محیط با ارزش است.
- ۲- کودک در کاری که انجام می دهد انعطاف پذیر است.
- ۳- مهربانی مکررا به اشتراک گذاشته می شود.
- ۴- بزرگسالان بیشتر از حواس پرتی کودکان سرزنده و جذاب هستند.

نظم در محیط تا چه حد تاثیر گذار است؟

- ۱- به کودک در رفتارهای مثبت بیشتر از منفی توجه می شود.
- ۲- نتیجه رفتار منفی بدون تاخیر و فوری است.
- ۳- دیگران برای رفتارهای ممنوع برای کودک پاداش نمی گیرند.
- ۴- مرزهای مشخص برای رفتارهای غیر قابل قبول واضح است.